

**XXI Ogólnopolski Konkurs Literacki im. Marii Komornickiej
Kozienicki Dom Kultury im. Bogusława Klimczuka – KOZIENICE 2023
Artur Boratczuk – kategoria dorośli – poezja – wyróżnienie**

Godło: Mizerykordia1

Pogrzeb strażaka

Na pogrzebie strażaka,
który uratował dziecko,
świeciło słońce.
Chowali go z bursztynowym naszyjnikiem,
bo podobno kochał morze.
Trumnę zrobili wielgachną,
a tego co udało się naskrobać po pożarze,
w bucie by zmieścić.

Stary proboszcz z alzheimerem
mylił jego imię w pożegnalnej mowie.
Nikt nie miał mu tego za złe.
Po tylu pogrzebach
może się pomieszać w głowie.
Nawet gdy przed pokropieniem powiedział,
że był mistrzem świata
w zadawaniu głównianych pytań
i takich odpowiedziach,
nikt nie miał mu tego za złe.
Spoczywaj w pokoju.

Ja nie znałem go wcale.
Pamiętam tylko,
że gdy niósł mnie przez korytarz płomieni,
strasznie kaszłał,
próbując zwęglającymi się ustami
coś powiedzieć.
Coś na M.
Można...
Musisz...
Coś takiego.

Tunel

Ten tunel,
o którym mówią umierający,
że prowadzi do innego świata,
innego życia,
ten sam na którego końcu
czeka postać w aureoli jasnych promieni
to wspomnienia.

Wieczność w wodach płodowych.
Przez skórę matczynego brzucha
prześwituje różowe światło,
jakby wpadało przez witraże do wnętrza kościoła.

Narodziny.
Oczy oślepione terażniejszością.

Kształty.
Kolory.
Blask.
Niewyraźne sylwetki nad łóżeczkiem.

Wspomnienia, które wskrzeszają.

Pień

można czerń z bielą umieszać na błoto
i rozrąbując go na pół
powiedzieć
że Boga nie ma

w spróchniałym pniu kasztanowca

są kowale z geometrycznym herbem
na cynobrowym pancerzu
ciekawskie czułki baldurka
pachnice – brunatne syreny

stawiam kosz przed kominkiem
opukuję każde polano
i czekam
aż moje kochane owady
uciekną przed gehenną

zstępują na podłogę i nieruchomieją
z przerażenia?
po chwili rozchodzą się
czegoś szukają!
czy tylko chcą się rozeznać
w tym nowym nieskończonym
dla nich świecie?

a ja otwieram drzwi paleniska
i patrzę
ogień zajmuje coś
co kiedyś było żywe